

Foto: Ida Lindkvist

Inblick: Att leva med Downs Syndrom

Publicerad: 19 mars 2015

Författare: Ida Lindkvist

På lördag, den tjugoförsta mars, är det "World Down Syndrome Day" - den internationella Downs Syndromdagen. I samband med det har LindeNytt träffat Peter Uhrzander och Susanna Blomquist som lever varje dag med Downs Syndrom.

Det var år 2012 som den internationella Downs Syndromdagen instiftades och började uppmärksammas. Att man valde just datumet 21/3 beror på att de människor som har Downs Syndrom har tre, istället för två, stycken av kromosom nummer tjugoeett. Downs Syndrom är inte heller någon sjukdom, utan en diagnos. Någon som levt i femtio år med Downs Syndrom, är Peter Uhrzander.

- Jag bor i Gusselby och jag har en tjej som bor i Kungsör som heter Gudrun. Vi har varit tillsammans i femton år, hon har också Downs Syndrom, många kompisar har det. Personligen beundrar jag de som har Downs Syndrom och har barn, och de som

bor utomlands. Jag har ett öga som jag är blind på, det kan bero på Downs Syndrom. Jag fick en handboll där, det blev suddigt och sedan började det rinna blod, men det är länge sen tillbaka, berättar Peter.

Peter är än dock väldigt handbollsintresserad och ett troget LIF-fan. Han tycker även om musik; framförallt dansband, och han bowlar i Örebro. Peter jobbar i transportgruppen på Kullgatan där man bland annat transporterar återvinningsopor till sopstationen i Måle. Men Peter fixar också med små hylsor som man fäster på element, så han har att göra om dagarna.

- Jag trivs bra, men det är lite jobbigt ibland. Chefen är bra, han är en bra människa.

Peter är inte sen att bjuda på ett leende. Här på sin arbetsplats i transportgruppen.

Peter drabbas dock då och då av epileptiska anfall, något som är vanligare bland män och kvinnor med Downs Syndrom än de som inte har det.

- Jag känner att det är något på gång, då sitter jag helt still men benen skakar. Sedan är jag borta i två sekunder, sen kommer jag tillbaka och är fit for fight!

Peter är en social kille med glimten i ögat och ett skratt ligger inte långt bort. Att Peter har Downs Syndrom är ingenting som bekommer honom anmärkningsvärt och har vare sig stött på fördomar eller några särskilda svårigheter.

- Det är mitt handikapp och jag trivs bra med det, det skäms jag inte för, säger Peter bestämt och fortsätter:

- Jag trivs med mina kompisar, jag har bra umgänge. Det finns inte så stora skillnader. Jag trivs bra med mig själv och min tjej.

Susanna Blomquist ska snart fylla femtiotvå och har redan börjat planera bakandet till kalaset. Hon älskar att baka; något hon även får göra på arbetstid där hon jobbar på Erikshjälpen i Lindesberg. Susanna frigör också tidningar från häftklämmorna och lägger i ordning pussel. Också kompisen Mona Ragnarsson ligger Susanna varmt om hjärtat.

- Jag och Mona har så roligt tillsammans, hon är den bästa kompisen jag haft. Vi bodde i Fanthyttan tillsammans när vi var små. Nu träffas vi ofta, berättar Susanna.

Susanna älskar dansband och Rock 'n Roll. Hon, liksom Peter, medverkar också i teatergruppen Lindesbergs Stjärnor. Men det finns något som är lite bättre än allt annat:

- Det bästa jag vet är att åka tåg, vi brukar göra det med personalen, det är så roligt att åka!

Susanna tillsammans med sin kille Per-Erik. De jobbar tillsammans på Erikshjälpen.

Umgänge med syrran blir det också en hel del. En stor förkärlek till hundar och katter har Susanna, och berättar att en i personalen brukar ha med sig sin hund ibland, vilket

är mycket uppskattat. Och pojkvännen Per-Erik Wester har också en viktig plats i Susannas liv.

- Jag älskar bara honom, han är snäll och jag vill inte ha någon annan!

Några fördomar eller annat som skulle kunna problematisera vardagen känner inte Susanna till.

- Jag har inte märkt av något sånt för min del. Det finns inte några skillnader!

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/inblick-att-leva-med-downs-syndrom/>